

по давлению головы на руку. Если рука полностью легла на руку, это значит, что скука достигла своего апогея.

Если человек подпирает руку закрытой ладонью, он вас оценивает. При этом указательный палец часто бывает направлен вверх.

Когда вы завершите свое выступление и спросите мнение о вашей идее, жесты оценивания исчезнут и, вероятно, слушатели начнут поглаживать подбородок. Это значит, что они принимают решение. В этот момент лучше не мешать разговорами, а дождаться окончательного решения.

ПСИХОЛОГІЯ СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН

Доп.- Обозна О.В., студ. гр. МК-21.
Наук. кер. – доц. Кривопішина О. А

Сім'я – це вид соціальної спільноти, важлива форма організації особистого побуту, що базується на подружньому союзі і родинних зв'язках людей, які живуть разом і мають спільне господарство.

Психологічна готовність до сімейного життя включає потребу створити сім'ю та особистісну зрілість почуттів, готовність піклуватися про членів сім'ї, брати на себе відповідальність за їхню долю, усвідомлення своїх бажань і прагнень та їх адекватність ситуації, здатність долати труднощі, що трапляються в сімейному житті, усвідомлення і вміння виконувати свої сімейні обов'язки.

Жодна сім'я не виникає «на порожньому місці». Товариські й родинні зв'язки не можуть бути обірвані формальним актом шлюбу. І не зовсім не просто упорядкувати їх, враховуючи нову доміную- появу найближчої, найголовнішої людини (чоловіка або жінки). Все це потребує значних зусиль.

У житті сім'ї одним з найважливіших моментів є її структура, яка відображує кількість і склад її членів, а також сукупність взаємин між ними.

Важливим аспектом сімейного життя є родинні відносини, які ґрунтуються на спільності походження зв'язків по народженню. Кількість осіб, включених у родинні зв'язки, залежить від багатьох факторів; це фактична кількість родичів, близькість проживання; культурні традиції. Кількість ця є різною в містах і в сільській місцевості.

Родинні стосунки мають специфічний прояв: турбота, участь, допомога у життєвих справах, пов'язаних з фізичними та соціальними потребами партнерів. Піклування про благополуччя членів родинної групи міцно вкоренилось у буденній свідомості як батьківській, синовій, родинний обов'язок.

У системі кожної орієнтації, в тому числі в сім'ї, особистість прагне набути певної незалежності. Пошук засобів незалежності не обов'язково означає протиставлення себе сімейним цілям, стосункам, цінностям. Однак це завжди засіб вдосконалення і розвитку організаційної структури та її можливостей, засіб протидії деперсоналізації особистості в системі організаційних відносин і залежностей.

Для повноти й цілісності життєдіяльності сім'ї величезне значення має створення здорового психологічного мікроклімату в сім'ї, створення та підтримання власного сімейного менталітету, власної сімейної мікрокультури, що повинно виконувати роль інтегруючого фактора у системі сімейних зв'язків і відносин, у стилі індивідуальної поведінки членів сім'ї.

Шлюб все більше стає союзом, заснованим не тільки на господарсько-матеріальних, а в першу чергу на емоційних, духовних взаєминах, на прагненні партнерів до повноти самовираження.

Найбільшу емоційно-мотиваційну значущість для молоді становить сім'я, спілкування з дорогою людиною, друзями; потім у порядку зменшення йдуть: матеріальна забезпеченість, цікаве проведення вільного часу, професійне зростання, просування по службі, прояв самостійності і незалежності в житті, можливості для прояву здібностей, нахилів і вмінь.